

Energie z mezihvězdného prostoru

Energie je všude kolem nás. Možná využíváme jen malý zlomek toho, co bychom jako lidstvo mohli využívat. Co když existují možnosti, o nichž nemáme ponětí nebo je oficiální instituce úspěšně zadupávají do země?

Radovan Šejvl, ENERGIS 24

SCI-FI, NEBO REALITA?

Schaubergerovo jméno je spojováno s fantastickými vynálezy, které se týkají nejen využití vody, ale snaží se také řešit současný energetický problém. Pečlivé pozorování přírody ho vedlo k poznání, že dnešní technika působí rozkladným, ničivým způsobem...

Viktor Schauburger se narodil 30. června 1885 a pocházel ze šlechtického rodu, který se věnoval lesnímu hospodářství. Při pozorování vodního proudu zjistil, že přirozeně tekoucí voda sleduje zcela určité pohybové formy a že tyto formy mají rozhodující význam jak pro nosnou sílu vody, tak i pro to, jak dlouho voda zůstane čerstvá. Tyto přirozené dráhy pohybu s sebou přinášejí výstavbu a zachování; naproti tomu nepřirozený pohyb a jeho nedostatek ve vodním potrubí a regulovaných řekách způsobují hnilobu a rozklad. Na základě těchto poznatků v roce 1922 postavil plavební kanál, který tehdejší odborný svět nejprve odmítl. Ovšem po zprovoznění tato soustava sklídila velký obdiv. Jeho kanál měl tvar polovejčitého žlabu, ve kterém byly umístěny dřevěné latě tak, aby se voda dostávala do rotačního pohybu. Voda tím vytvářela vír, do kterého byly vtaženy plavené kmeny. Vír je během plavení udržoval ve středu žlabu, takže se kmeny téměř nikdy nevzpříčily, což vedlo k významnému snížení nákladů na přepravu. Navíc tento vířivý pohyb vytvářel ve vodě dodatečný vztlak, takže mohly být plaveny kmeny s hustotou větší než voda, a to dokonce do kopce navzdory gravitaci.

PŘIROZENÉ FORMY POHYBU

Důležitým východiskem je tak zvaný „prostorový spirálovitý pohyb“ podobný tornádu, tedy druh pohybu, který hraje v přírodě

významnou roli např. při oběhu planet a galaxií. Viktor Schauburger právě tak vypozařoval, že pstruzi v horských bystřinách využívají tohoto pohybu, aby překonali vodopády. „Vypadalo to, jako by pstruh začal kolébatě tančit spirálovitým pohybem. Krátce se vzpřímil a byl v proudu vody, který se směrem nahoru kuželovitě úžil. Pstruh se bez hnutí vznesl a, když dosáhl hrany vodopádu, převrátil se a silným impulsem byl vynešen přes hranu vodopádu do rychle přítékající vody nad ním. Tam mocně mrskl ocasní ploutví a zmizel.“ Pstruh tedy vyhledal jádro vířícího vodního proudu a využil jeho pohybové energie pro svůj let vzhůru vodopádem.

Spirálová struktura se nalézá i v mikrosvětě. Vídeňský profesor Felix Ehrenhaft (1879-1952) dokázal, že malé částice hmoty (například stříbrný, niklový nebo uhelný prach) mohou být svazkem světelných paprsků nebo magnetickým polem přivedeny k pohybu, který kupodivu neprobíhá přímočaře, nýbrž v šroubovitých drahách, přičemž vzniká dostředivá síla, která na částice působí 130krát silněji než gravitace. Z těchto pokusů také vyplývá, že i pro elektromagnetické záření ve formě svazku světelných paprsků je charakteristický spirálový pohyb, do kterého mohou být vtaženy částice z blízkého okolí.

Walter Schauburger, syn Viktora Schauburgera, říká: „Naučíme-li se média, která máme k dispozici, uvádět do stejného pohybu, jaký vykonávají elektrony a fotony, ... budeme moci „hory přenášet“ i s relativně malým množstvím vstupní energie.“ Schauburger vycházel z toho, že v případě technologie založené na přirozených principech naopak příroda energii ještě „zdarma přidá“. Domníval se, že jen ve vzduchu a ve vodě je využitelná energie, která by navzdory

postačovala pro celé lidstvo. Člověk jen nesmí používat rozkladné přírodní procesy - jako je spalování, jaderné štěpení atd. - nýbrž budující, koncentrující síly, které byly pro výstavbu použity v přírodě. Schauburger z přírodních jevů vypozařoval tolik přírodních zákonů, že byl schopen postavit celou řadu zajímavých zařízení, která před ním ještě nikdo nepostavil. V dobách válečného šílenství pracoval v rámci nuceného nasazení v dílnách Messerschmidtu i na našem území, ale k dělníkům se vždy choval slušně. Podle celé řady svědectví také postavil létající talíř, pomocí kterého chtěl nad lesním porostem distribuovat vyživující energii. Po válce přijal „lákavou“ nabídku „amerických přátel“ a pomocí šesti lodních kontejnerů přemístil veškeré své vybavení a řadu prototypů do zámoří. Z lákavé nabídky na vývoj se později vyklubalo utajení a neproniknutelné

Domácí elektrárna s vířivým pohybem o výkonu 10 kW.

vězení a jeho dohodnutý pobyt se měl prodloužit na celý rok. Po třech měsících oznámil, že odchází, což mu bylo umožněno jen po podpisu prohlášení o maximálním utajení jeho výzkumů. Dne 20. září 1958 se vrací do Rakouska a zjišťuje, že zbytek jeho archivu mu „vybilili“ Rusové. Několik dní poté umírá steskem nad tím, že se jeho vynálezy nedočkají všeobecného rozšíření. Ač napsal desítky zajímavých knih a dvě vyšly i v českém jazyce, v našich školách se o něm zatím neučí.

V letech 1897-1957 žil Wilhelm Reich, který mohl ze světa odejít s reputací výtečného lékaře a nejbrilantnějšího psychoanalytika druhé, pofreudovské generace. Stačilo, aby se nedral tak tvrdošijně vlastní cestou, spokojil se s tím, co vymysleli ostatní, a držel se své psychoanalytické dráhy, kterou měl tak

dobře nastartovanou! Na Vídeňskou univerzitu nastoupil ve svých jednadvaceti v roce 1918, o rok později se potkal se Sigmundem Freudem ve Vídeňské psychoanalytické společnosti. V roce 1922 už vedl vlastní psychoanalytickou praxi a byl zástupcem ředitele Freudovy psychoanalytické polikliniky. Mladý vědec se však vydal do říše libida mnohem dál, než kam vstoupil jeho učitel. Zatímco pro Freuda bylo libido psychickým konceptem, jeho žák v něm viděl materiální sexuální energii. Podle něj za nejrůznější neurozy může nedostatek plného a opakovaného sexuálního uspokojení, což napsal v roce 1927 ve stěžejním díle Funkce orgasmu. Nevydaná psycho-sexuální energie totiž podle něj může blokovat funkci svalů a orgánů a vytvořit kolem těla negativní „brnění“, které brání odchodu energie a způsobuje neurotické stavy. Způsobem, jak ono „brnění“ prorazit, je právě orgasmus.

Možná to Reich s tím sexem a volnou láskou trochu přehnal, jistě však je, že při kopolaci u pohlavního ústrojí žab pozoroval světélkující fialovou záři, kterou pojmenoval orgon. Podle něj orgon nevzniká v těle, ale má kosmický původ. Člověk je jeho přijímačem. Reich sestavil orgonovou komoru, kde se lidé léčili tím, že byli vystaveni silnému proudu orgonu. Krátce poté, kdy Reich oznámil, že objevil nový zdroj energie, byl zavřen do blázince a následně ve vězení otráven. Kromě orgonu, který považoval za živoucí a inteligentní energii, zkoumal i smrtící energii, kterou pojmenoval dor. Jeho mračna se vznášejí nad městy a způsobují vznik pouští. Pomocí orgonového děla je možné tuto negativní energii eliminovat a přivolat dešť. O jeho životě a díle byl natočen autobiografický film, ve kterém mu muži v černém mimo jiné zabavují jeho stroj na počasí. Reich vyrobil asi 250 orgonových akumulátorů na léčení.

Právě proto začal americký Federální úřad pro potraviny a léčiva zpovídat desítky fyziků, vědcových studentů i pacientů a podnikl několik razíí na Reichově farmě, kde žil a tvořil s několika svými žáky. Výsledkem dlouholeté

štvance byl v roce 1954 zákaz prodávat akumulátory a, když ho jeden z Reichových žáků porušil, Reich byl v roce 1956 odsouzen na dva roky vězení. To mu bylo devětapadesát let. Téhož roku úřady v New Yorku spálily na šest tun jeho poznámek, časopisů, jako byl Orgon Energy Bulletin, a knih, mezi jinými tituly Sexuální revoluce či Masová psychologie fašismu. Úředníci však „exekuci“ myšlenkového dědictví kontroverzního vědce jen přihlíželi, tiskoviny museli do ohně přikládat sami Reichovi žáci. „Cítil jsem se jako ti, co mají být popraveni, musejí si ale předtím vykopat vlastní hroby“, popsal své pocity jeden z nich. Tento akt je dodnes považován za jeden z nejhorších příkladů cenzury v americké historii.

Nedávno se v Německu dělal výzkum orgonu financovaný částkou 1 000 000 EUR, ze kterého vzešel i novodobý orgonový akumulátor na léčení, který byl svého času zapůjčený do ČR. Pokud se dnes začne někdo zabývat orgonovou energií, bude také otráven? V každém případě si můžete napsat do Orgonové laboratoře do USA, odkud vám za přiměřený poplatek ochotně pošlou plány na orgonové dělo včetně kopií Reichových poznámek – naštěstí neshořelo vše – a můžete si ho klidně postavit.

ZÁVĚR? NEBO JEN VÝCHOZÍ BOD?

Viktor Schauburger na Zemi pozoroval a využíval vířivé energie, které roztáčejí hvězdy, planety a celé galaxie. Vilhelm Reich byl přesvědčený, že jeho ORGON nevzniká v těle, ale má kosmický původ, a člověk je jeho přijímačem. Johannes Grander, který se zabýval strukturováním vody (psali jsme o něm v čísle 2/2017) říká, že pomocí elektromagnetického pole na molekulární úrovni upravil strukturu vody, která se stala přijímačem neviditelné kosmické energie, a proto má výrazně změněné vlastnosti. Moderní věda dnes zcela běžně používá termíny, jako je temná hmota, nebo temná energie, protože to, co vidíme ve vesmíru představuje jen 4 % hmoty. Zbytek je temná hmota a temná energie. Na titulní straně našeho webu proto většinou najdete slogan

a řečnickou otázku: „Vesmír je plný energie“ – Jakým způsobem ji budeme získávat? Je tedy jen na nás, jestli se budeme dál tvářit, že nic takového není, nebo se budeme touto energií vážně zabývat.

ČESKY VYDANÁ LITERATURA A INTERNETOVÉ ZDROJE:

- <http://objevto.blog.cz/1009/voda-a-viktor-schauburger>
- https://xman.idnes.cz/wilhelm-reich-propagator-orgasmu-jehoz-knihy-palili-fasiste-i-amerika-1ea-/xman-styl.aspx?c=A111105_163138_xman-styl_fro

O AUTOROVÍ

Mgr. RADOVAN ŠEJVL zakončil v roce 1994 magisterské studium diplomovou prací: *Ekologické aspekty energetiky. Celý profesní život se zabývá navrhováním energeticky úsporných celků, dlouhodobě provozuje Energetické konzultační a informační středisko EKIS se specializací na energetické využití biomasy a odpadů pyrolyzou a zplyňováním, publikuje a pořádá odborné vzdělávací semináře v energetice. Je předsedou neziskové organizace ENERGIS 24, která se specializuje na technické vzdělávání a technickou výchovu všech generací a propagaci výsledků vědy a výzkumu a zavádění nových technologií do praxe.*

Kontakt: radsej@iol.cz

